

SKONNERTEN »VIGILANT« MYTE OG DOKUMENTATION

Af

BIRGER THOMSEN

Inden for de vestindiske traditioner spiller beretninger om den navnkundige og elegante skonnert »Vigilant« en meget stor rolle. Den siges at være bygget i Baltimore i sidste halvdel af 1700-årene, og den skal have været sørøver-, kaper-, ja endda slaveskib, inden den blev dansk marinefartøj og senere postfartøj mellem St. Thomas og St. Croix til op i 1920'rne. Forfatteren udreder her skibets historie ad arkivalisk vej og kommer til et resultat, som er anderledes sikkert, omend måske knapt så spændende, som sagndannelsen har tegnet skonnertens levnedsløb.

I forbindelse med nogle undersøgelser af den danske orlogsflåde i Vestindien stødte jeg på navnet »Vigilant«. Dette fartøj optrådte ikke i de officielle flådelister, men i den almindelige litteratur om Vestindien bliver »Vigilant« adskillige gange omtalt som orlogsskonnert. I den samme litteratur forekommer flere fotografier af det smukke fartøj, ledsaget af dets eventyrlige historie. Den nyeste - og hidtil mest vidtløftige - bringer Palle Lauring til torvs i sit værk om Dansk Vestindien, 1978, hvori man kan læse følgende:

»Der findes fotografier af øernes navnkundigste skib, det amerikansk byggede skonnertskib, der 1796 blev erobret mens det sejlede som sørøver. Siden blev det rigget som let dansk marinefartøj og var med i flere bataljer. Det sejlede endnu i 1920'rne, uagtet det var søsat i Baltimore i 1790. Det var med skibet her, Irminger erobrede sørøverskuden »Adolpho«. Skibet kendes i vestindiske annaler under to navne: »Den Aarvaagne« og »Vigilant«, hvilket betyder det samme.¹

Det ledsagende billede er taget af Jacob A. Weng, Frederiksted, ca. 1900 og viser »Vigilant« udfør Christiansted. Samme billede er gengivet i Bjørn Ochsner: Fotografiet i Danmark 1840-1940, med de samme oplysninger som ovenfor angivet, dog i en noget mere afdæmpet form.²

Sørøver - orlogsfartøj - deltager i adskillige bataljer - og så endda blive over hundrede år gammel!! Et så eventyrligt skib måtte da være en nærmere undersøgelse værd.

Kay Larsen omtaler skonnerten i sit omfattende værk: Dansk Vest-

indien 1666-1917, og dette førte videre til en gennemgang af hans store fartøjsregister på Handels- og Søfartsmuseet. Desværre findes ingen kildehenvisninger i Kay Larsens værk, ligesom hans henvisninger i registret på Kronborg er noget mangelfulde. Imidlertid kunne følgende historie rekonstrueres på grundlag af litteratur og fartøjsregister:

»Vigilant« var oprindeligt en dansk orlogsskonnert, der skulle være bygget i Baltimore. Som orlogsskonnert bar den navnet »Den Aarvaagne«. Med hensyn til byggeåret synes der at have været nogen uenighed, idet dette opgives til hhv. 1770, 1780 og »slutningen af det 18. århundrede«. Sammen med en anden skonnert, »Iresine«, fungerede »Den Aarvaagne« som tender og patruljefartøj for de mere sværtbyggede orlogsfregatter og -brigger, som Søetaten hvert år udsendte til Vestindien.

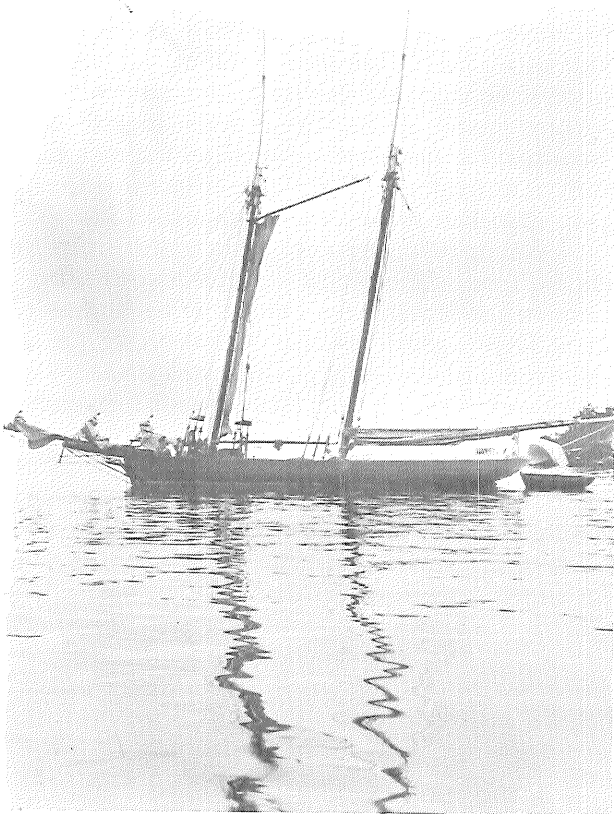
I denne tjeneste deltog »Den Aarvaagne« i adskillige episoder med engelske kapere, herunder den berømte affære ved Fugleklippen den 3. marts 1801, kort før den engelske okkupation af Dansk Vestindien. Efter englændernes tilbagegivelse af øerne i 1802 solgtes både »Den Aarvaagne« og »Iresine«. I adskillige år gik »Den Aarvaagne« i postfart, men indlemmedes i 1825 for en kort tid i orlogsflåden, idet den under sekondløjtnant Irminger benyttedes til at erobre den columbianske kaper »Adolpho«.

Efter denne berømmelige affære genoptog skonnerten, der nu gik under navnet »Vigilant«, sin postfart mellem øerne, kun afbrudt for en kort tid i 1842, da stationsskibet, orlogsbriggens »Allart«, forliste og »Vigilant« blev lejet til orlogstjeneste istedet.

I 1876 forliste »Vigilant« under en orkan i Christiansteds havn, men blev af sin ejer, P. Pentheny, hævet og sat istand, for derefter at fortsætte sin tjeneste som guvernementets postskonnert endnu en lang række år.

»Vigilant« sejlede endnu i bedste velgående i 1917, da Dansk Vestindien solgtes til USA, men herefter udgik fartøjet af de danske annaler, idet den daværende ejer søgte om amerikansk statsborgerskab. Et uverificeret rygte fortæller dog, at »Vigilant« endnu var i fart i 1923.

Såvidt mth. til den eksisterende litteratur, men går man i de vestindiske aviser, finder man næppe et nummer i sidste halvdel af 1800-tallet, hvor »Vigilant« ikke er nævnt. Skonnerten var næsten konstant i guvernementets tjeneste som paketejerskib mellem St. Croix og St. Thomas, så hendes ankomst- og afgangstider var naturligvis nævnt i aviserne. Men derudover kan man finde lange artikler, som fortæller »Vigilant«s historie, og som må formodes at ligge til grund for de ovennævnte forfatteres skildringer.

Skonnerten »Vigilant« (ex »Nonsuch«) af Christiansted, St. Croix, ridende for sit anker i Christiansted havn, kaldet »Bassin«. Skibet var en af de berømte Baltimore klipperskonnerter med stærkt hældende master. Foto på Kgl. Bibliotek.

*Schooner »Vigilant« (ex »Nonsuch«) of Christiansted, St. Croix, Danish West Indies.
One of the famous Baltimore clipper schooners with raking masts.*

I St. Croix Avis 31. juli 1878 kan man således finde en længere artikel om »Vigilant«s fortid i forbindelse med meddelelsen om, at hun nu er sat i vandet igen efter en gennemgribende reparation.

Artiklen angiver, at »Vigilant«s oprindelse er ukendt. Det antydes dog, at hun i sin ungdom har været anvendt både som slaveskib og sørøver. Af mere præcise oplysninger indeholder artiklen kun disse: i 1824 tilhørte »Vigilant« overlødsen Bjørn, derefter overgik ejerskabet

til Holm - tror avisartiklens forfatter nok -. Den næste ejer skulle have været en vis Høyer og derefter kaptajn Dahl. Georg Behagen overtog derefter »Vigilant« i fællesskab med H. Elliot, der dog hurtigt købtes ud. Endelig solgte Behagen skonnerten til den nuværende ejer, kaptajn Pentheny. Vores mand på St. Croix Avis angiver desværre ikke nærmere, hvor han har fået disse oplysninger fra, men man kan gætte på, at de enten stammer fra Pentheny eller en gammel sømand på kajen.

Næste gang man kan finde en længere artikel om »Vigilant« er i samme avis, 4. januar 1890. Den er et genoptryk af en artikel i »Boston Sunday Herald«. Titel: »The Oldest Vessel Afloat«. Kilden til historien sagdes at være en gentleman, som i mange år havde været bosiddende på St. Thomas. Denne gentleman havde hørt rygter om, at »Vigilant« havde været anvendt til slavefragt på Cuba, havde været kaper, ja endog sejlet under det sorte flag.... Kilden hævdede at have kendt »Vigilant« i tredivå år.

I ingen af de ovennævnte artikler berøres dog »Vigilant«s tjeneste som dansk orlogsskonnert under navnet »Den Aarvaagne«. Først i 1901, i forbindelse med en notits, som »Vigilant«s ejer havde indrykket i St. Croix Avis den 2. marts, får vi en noget vag hentydning til dette forhold, idet ejeren, kaptajn P. Pentheny, kunne oplyse følgende:

March 3rd 1801

March 3rd 1901

Danish Schooner »Vigilant«

Sunday March 3rd being the Centenary Marking an Event in the History of the said Schooner...

Den begivenhed, der hentydes til, er den nævnte affære ved Fugleklippen, hvor orlogsbriggen »Lougen« og skonnerten »Den Aarvaagne« var i kamp med en engelsk styrke.

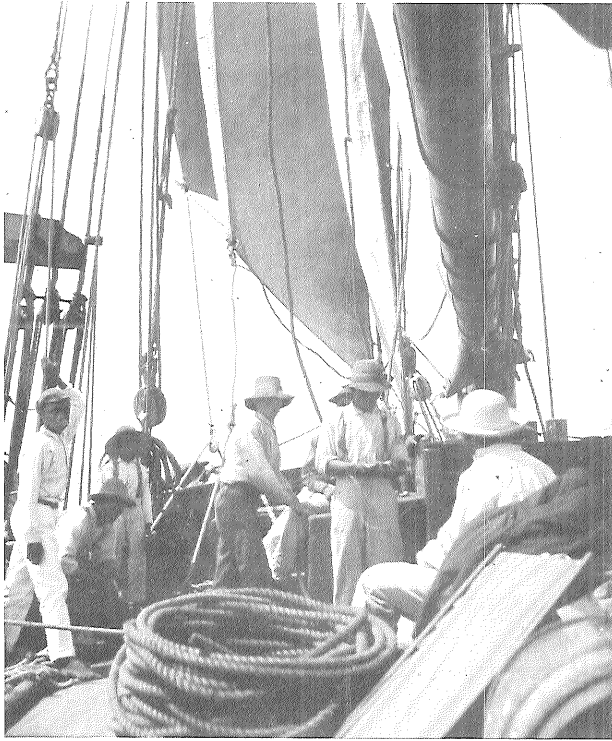
I en artikel, der fulgte lige efter annoncen, får vi endnu engang hentydningen til »Vigilant«s fortid som »Den Aarvaagne«:

... what seems to be certain is that she was a slaver, and was captured and carried into St. Thomas by a British Ship of War, shortly before rendering the Service to the Danish Government which is to be commemorated tomorrow...

Resten af artiklen er et sammendrag af de to tidligere omtalte artikler i St. Croix Avis.

I 1901 er man, hvad angår »Vigilant«s oprindelse, nået frem til, at den måtte være identisk med den danske orlogsskonnert »Den Aarvaagne«, der var i tjeneste omkring 1800. Dette har senere forfattere taget som et faktum.

Begynder man imidlertid at søge udover de ovenfor nævnte kilder, bliver man stillet overfor en række ubesvarede spørgsmål og en hel del

Dæksinteriør 1903 fra skonnert »Vigilant«, som i mangfoldige år sejlede i rutefart med post og passagerer mellem St. Croix og St. Thomas. - Handels- og Søfartsmuseet.

Deck-interior of the schooner »Vigilant«, 1903, which for many years plied between St. Croix and St. Thomas with post and passengers.

uoverensstemmelser. For det første hersker der almindelig uenighed om »Vigilant«s oprindelse og byggeår. Går man ud fra den antagelse, at »Vigilant« er identisk med »Den Aarvaagne« (en antagelse, som altså vel at mærke først er kommet til live i 1901), har man muligheder for at indhente nøgelfaste oplysninger, idet den søofficer, som oprindeligt købte »Den Aarvaagne«, har indsendt en redegørelse for købet til admiralitetet i København.³

Ifølge denne rapport blev »Den Aarvaagne« indkøbt i 1799, den 21. april. Skonnerten hed oprindeligt »Earl St. Vincent« og var bygget i Irland i 1794. Ejeren hed Kirk Patrick, og skonnerten var sejlet til Vestindien af en kaptajn Harvey.

Fartøjet var kobberforhudet, havde 14 kanonporte og var bevæbnet med 12 4 pds.kanoner. Denne bevæbning bekræftes af en vedlagt inventarliste. »Den Aarvaagne« skulle have en besætning på 40 mand. Denne skonnert blev de tre følgende år benyttet af marinen i Vestindien, men blev i 1802 solgt ud af flåden. Det er ikke lykkedes at finde spor i arkiverne efter »Den Aarvaagne« udover 1802. Har det været muligt, at dette fartøj kunne dukke op igen i 1825, under navnet »Vigilant«, for at fortsætte sin glørværdige karriere?? - Desværre nej!!

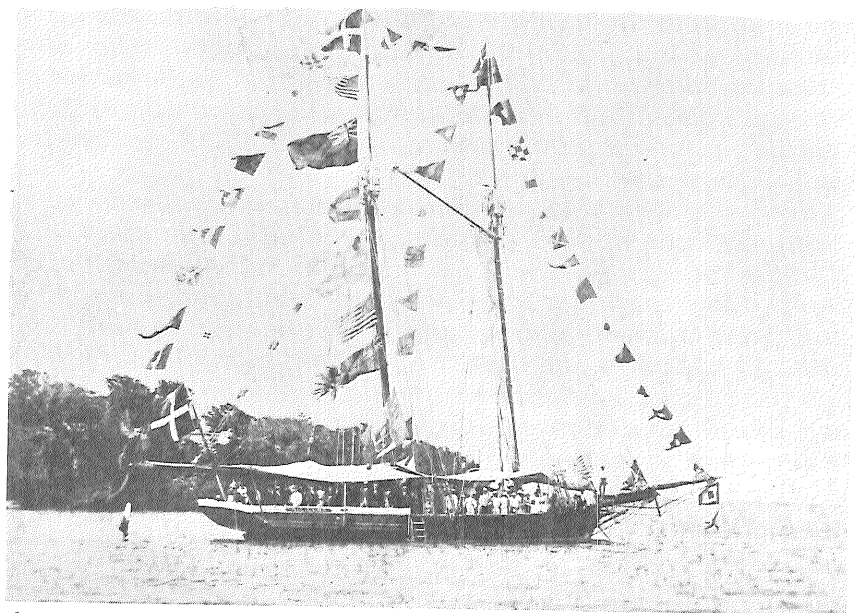
Vi kender udseendet på »Vigilant« fra adskillige fotografier, og hun er umiskendelig en af de berømte Baltimore klipperskonnertes. De blev ikke bygget i Irland. De blev bygget i USA.

Nu kan en sådan vurdering af et skibs udseende altid diskuteres, men der findes endnu et faktum, der umuliggør, at de to fartøjer kan være et og samme: størrelsen. Fra skibsregistreringsprotokollerne, diverse målebrev i toldregnskaber og besejlingsprotokoller oplyses, at »Vigilant«s tonnage er 45-51 tons - det varierer lidt efter de skiftende målemetoder. »Den Aarvaagne« har vi desværre ingen mål på, men det forhold, at den førte 12 4 pds. kanoner, viser, at det må have drejet sig om et fartøj på ca. 150 tons. Dette kan enhver overbevise sig om ved at konferere med flådelister. Kanoner havde en vis vægt og krævede en tilsvarende tonnage af det fartøj, der skulle bære dem. »Den Aarvaagne« har altså været et fartøj, der var ca. tre gange så stort i tonnage som »Vigilant«.

For at sætte dette forhold i relief kan det nævnes, at da orlogsbriggen »Allart« i 1842 forliste i Vestindien, indsatte man »Vigilant« som patruljefartøj i stedet. »Vigilant« blev endog armeret - med en, *een*, 3 pds.kanon!

Når nu »Vigilant« ikke var identisk med »Den Aarvaagne«, hvor stammer skonnerten så fra?

Vender vi tilbage til avisartiklerne, oplyser St. Croix Avis 31. juli 1878, at i 1824 tilhørte »Vigilant« overlødsen Bjørn, for derefter at overgå successivt til Holm, Høyer, Dahl, Behagen og endelig Pentheny. Nu ligger det så heldigt, at overlødsen Bjørn ikke var helt dadelfri i sin embedsførelse; han satte sig i gæld og blev suspenderet fra sit embede. Alle hans ejendele kom på tvangsauktion, inclusive et par mindre både og en slup.⁴ Denne sag foregik netop i 1824, men intetsteds optræder »Vigilant«, eller for den sags skyld en anden skonnert under auktionen. Derimod kan man genfinde navnene på de næste påståede ejere til »Vigilant«: Holm, i form af hans enke og arvinger, og Høyer i egen person. Kaptajn Holm er den tidligere lods på stedet, og Høyer er Bjørns efterfølger. De har begge penge til gode hos Bjørn. Bjørns suspendering

Skonnert »Vigilant« flagende over alle toppe i Christiansted havn 3. marts 1901, da ejeren, kapt. P. Pentheny, følte sig foranlediget til at fejre fartøjets 100 års jubilæum for dets deltagelse i slaget ved Fugleklippen under navnet »Den Aarvaagne«. Forfatteren påviser i artiklen, at der i virkeligheden er tale om to forskellige skibe. - Handels- og Søfartsmuseet.

The »Vigilant« in Christiansted harbour, commemorating the centenary of its supposed participation as »Den Aarvaagne« (Danish for vigilant) in a battle against English warships on March 3, 1801. The author documents in this article that it was a mistake, as the two vessels have been confused.

og den efterfølgende tvangsauktion har været en overmåde celeber sag, og i tiden op til 1878 er denne sag blevet knyttet sammen med »Vigilant«s navn. Hvad kan have været årsagen til dette?

I de Vestindiske Lokalarbiver findes der en række skøde- og skibsdokumenter, dækkende perioderne 1799-1807 og 1815-1850. Disse arkivalier indeholder oplysninger om al handel med skibe på St. Croix.⁵

Heri kan man i 1848 finde, at Georg Behagen køber skonnerten »Vigilant« af enkefru M.I. Dahl, der har overtaget fartøjet efter sin mand, Peter Axel Dahl. Denne Dahl havde i en årrække optrådt i protokollerne for hhv. St. Thomas og St. Croix, ind- og udgående skibe, som

fører af sin skonnert »Vigilant«. Dahl havde i sin tid, nærmere betegnet slutningen af 1825, købt fartøjet af kaptajn Hans Beyerholm. Selvsamme Beyerholm havde ikke haft sin skonnert så længe, han havde købt den i januar 1825, men inden han solgte den videre til Dahl, ændrede han navnet på skonnerten til »Vigilant«. Tidligere hed den nemlig »Nonsuch«.

Går vi længere tilbage i skibsadkomstdokumenterne, finder vi, at »Nonsuch« oprindeligt den 22. juni 1824 blev solgt til firmaet Cabot, Bailey & Co. af en vis hr. Battandier for 1300 dollars. »Nonsuch«s fortid kan ikke belyses ud over denne salgsdato, idet den førømtalte herre, Jean François Henri Battandier, borger af Christiansted, ikke havde nogen tinglyst adkomst til »Nonsuch«. For at føje spot til skade viste det sig, at ikke alene havde Battandier intet skøde på skibet, han havde også givet adskillige mennesker, der havde lånt ham penge, pant i skibet. Det er troligt, at der har været en del snak om salget af »Nonsuch« i 1824, og de to celebre affærer, Bjørns fallit og det »skødesløse« salg af skonnerten, er i tidens løb blevet spundet sammen til een ende.

Det kan altså fastslås, at »Nonsuch« på mystisk vis dukker op i Dansk Vestindien i 1824, uden nogen registrerbar fortid, og under lidt uldne omstændigheder sælges den til firmaet Cabot, Bailey & Co. Fortiden som sørøver, kaper eller slaveskonnert kan ikke bekræftes, men de manglende skibspapirer kunne tyde på, at den har været benyttet til ikke fuldt lovlige forretninger.

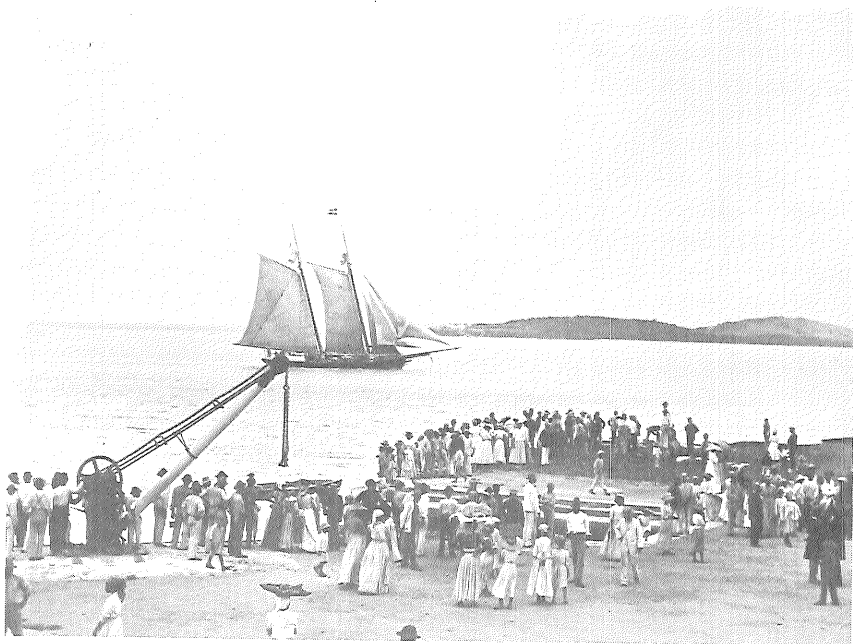
Cabot, Bailey & Co. videresælger »Nonsuch« til Beyerholm i januar 1825, og Beyerholm omdøber skonnerten til »Vigilant«.

En skonnert »Vigilant« bliver selvsamme år benyttet til at erobre en større kaperskonnert »Adolpho«, en affære, hvorved sekondløjtnant C.L. Irminger indlagde sig megen hæder.

Fra Irmingers dagbøger får vi at vide, at han fik kommandoen over en privatejet skonnert, »Vigilant«, samt 30 soldater.⁶ Det lykkedes med disse at erobre kaperen, til trods for at denne var armeret med to kanoner. Men var Irmingers »Vigilant« identisk med »vores« »Vigilant«?

Irminger afslører intet udover navnet i sine dagbøger, men hans chef, kaptajn W. Kaas, indsender en rapport til admiralitetet⁷, hvori han ikke nævner skonnerten ved navn, men til gengæld havde det for os lykkelige indfald at nævne fartøjets ejer: Beyerholm. Det kan således slås fast, at det virkelig var »vores« »Vigilant«, der deltog i den berømte affære mod »Adolpho«.

Efter Beyerholms salg af »Vigilant« til Dahl i slutningen af 1825 er skonnertens skæbne forholdsvis veldokumenteret. Dahl fører selv »Vigilant« i fragtfart mellem øerne, somme tider også for guvernere-

Skonnert »Vigilant« under afsejling fra Christiansted 1879. Dette år var prins Valdemar på togt til Vestindien, hvad der vakte stor opsigt, idet det var første gang et medlem af det danske kongehus besøgte øerne. Formentlig viser fotoet prinsens overfart fra St. Croix til St. Thomas. Skonnerten fører splitflag på fortoppen, og folk er samlet ved havnen. Foto på Kgl. Bibliotek.

Schooner »Vigilant«, 1879, probably with the Danish Prince Valdemar onboard. He visited the islands as the first member of the Royal Danish family.

mentet. Her skal især fremhæves året 1842, hvor den udsendte orlogsbrig »Allart« strandede, og »Vigilant« for en tid optrådte som orlogsskonnert, med orlogsgaster fra »Allart« som besætning og armeret med en enkelt kanon.

Da Behagen overtager »Vigilant« fra Dahls enke i 1848, følger en række år, hvor der slutes kontrakt mellem Behagen og guvernementet om anvendelsen af »Vigilant« som post- og paketskonnert mellem St. Croix og St. Thomas.

I 1873 sælges »Vigilant« til kaptajn P. Pentheny, der allerede tre år efter er nær ved at miste sit smukke skib. Under en orkan i 1876 går »Vigilant« ned i Christiansteds havn. Pentheny hæver imidlertid »Vigilant« igen. På dette tidspunkt overgår det endnu engang skonnerten

at være uden papirer. De var gået tabt ved forliset. Dette fremgår af Fartøjsfortegnelsen 1881⁸, hvor der under rubrikken »hvornår bygget« kun kan oplyses, at det ikke vides, da papirerne forsvandt ved forliset i 1876. Pentheny har således frit spil, da han i 1901 ønskede at føje lidt ekstra nimbus til sit i forvejen berømte skib.

Pentheny fortsatte post- og pakETFarten i guvernementets tjeneste, men efterhånden som alderen begyndte at trykke »Vigilant«, blev det af sikkerhedsmæssige grunde bestemt i 1882, at 1. lodsens ved Christiansted hver måned skulle efterse hende.⁹

Til trods for, at »Vigilant« alle tider var kendt for at være en overdådig sejler, stillede udviklingen nu krav til hende, som ikke kunne indfries. I 1883 fremkom man derfor med en plan om at forsyne hende med hjælpeskruer, der skulle drives af en mindre dampmaskine på dækket.¹⁰ Hjælpeskruen skulle kunne sænkes ned i vandet, når der var brug for maskinkraft. Projektet byggede på en engelsk ingeniør Sisson's patent. Det temmelig avancerede projekt sendtes til Koloniernes Centralstyrelse, der sendte det til udtalelse ved Orlogsværftet, som endelig hentede ekspertbistand hos B&W. Man mente nok, at det kunne lade sig gennemføre, men før man ville gå igang med at investere i projektet, ønskede man dog at sikre sig, at »Vigilant« i sin høje alder ville være i stand til at bære vægten af det krævede maskineri. Det blev bestemt, at »Vigilant« skulle foretage nogle prøvesejladser med tre 18 pds.kanoner som ballast - det ville svare til vægten af hjælpemaskineriet, 12.000 pd.¹¹ Hvordan disse sejladser forløb - hvis de overhovedet blev gennemført - melder historien intet om, men projektet løb ud i sandet, og »Vigilant« fortsatte sin fart for sejl alene, indtil hun i 1917 overgik til amerikansk ejerskab.

Post scriptum

Det kan måske undre nogle, hvorfor man i den grad kaster sig ud i detailundersøgelser af et enkelt skibs historie. Der er flere grunde til dette:

For det første er det spændende at beskæftige sig med en så lille del af historien, at man kender den ned i mindste detaille - det gør historien mere levende og umiddelbar for en selv.

For det andet er dette ikke bare et almindeligt fartøj, men en skonnert, der som få er blevet omgærdet af myter: hun havde været søøver, slaveskib, kaper, orlogsskonnert. I sit lange liv havde hun været indblandet i alle større begivenheder på de Vestindiske Øer, bl.a. var det

»Vigilant«, der i 1848 bragte bud til St. Thomas om slaveoprøret. »Vigilant« er et fartøj, der - selv om man raderer alle myter væk - har været med til mere, end det er de fleste fartøjer beskåret at opleve. Hendes historie er værd at skrive, men når den skal skrives, er det væsentligt, at det bliver den dokumenterede historie om »Vigilant«, og ikke en række fortællinger af mere eller mindre mytisk karakter.

Endelig kan det gennem denne undersøgelse påvises, hvor mange kilder der kan øses af, når man ønsker et fartøjs historie belyst. Der ligger stadig et stort fond af oplysninger i disse kilder, ligesom »Vigilant«s historie absolut ikke er udtømmende fortalt med denne beskedne redegørelse. Dels findes der en rigdom af oplysninger i allerede fremdragne arkivalier, som af pladshensyn er blevet udeladt, dels mangler en undersøgelse af udenlandske, primært amerikanske arkiver, som kan belyse »Vigilant«s fortid som »Nonsuch« før 1824, og endelig mangler vi en redegørelse for »Vigilant«s skæbne efter 1917, idet der kun findes en uverificeret oplysning i skibsregistret på Marinens Bibliotek, der angiver, at »Vigilant« forliste i 1928. Passer imidlertid denne oplysning, opnåede »Vigilant« alligevel at få det hundredeårsjubileum, som blev fejret lidt for tidligt i 1901.

Litteratur:

- Larsen, Kay: Dansk Vestindien 1666-1917 (København 1928).
J. Brøndsted (udg.): Vore gamle tropekolonier II (København 1953).
Samme, 2. udg. (København 1966).
Lauring, Palle: Dansk Vestindien (København 1978).
Taylor, Ch. E.: St. Thomas, St. Croix and St. John (St. Thomas 1902).

Kilder:

- Handels- og Søfartsmuseet, Kronborg: Billedarkiv; Kay Larsens skibsregister.
Orlogsmuseet: Skibsregister.

Marinens Bibliotek: Skibsregister; håndskriftsamlingen (Irmingers dagbøger).

Rigsarkivet:

- Søetaten, admiralitetet, indkomne sager div. år.
Søetaten, kort- og tegningssamlingen.
Vestindiske lokalarkiver: - udtagne sager (se note 4).
-Skibs- og fartøjsadkomstprotokol for St. Croix 1797-1807, 1815-1850.
-Fortegnelse over indkomne og udgåede fartøjer St. Thomas havn 1821ff., div. år.
-Toldregnskaber for Christiansted div. år.
-Guvernementet på St. Croix, indkomne skrivelser, div. år.
-Guvernementet, kopibøger med betjente og andre, div. år.
Vestindiske reviderede regnskaber, div. år.
Skibsregistret, fartøjsfortegnelse. 1881ff.
St. Croix Avis, div. år.

NOTER

- ¹ Palle Lauring op. cit. p. 299.
- ² Bjørn Ochsner op. cit. nr. 107.
- ³ Søetaten, admiralitetet, indkomne sager 1290/1799.
- ⁴ Vestindiske Lokalarkiver, Reg. på St. Croix, udtagne sager: Protestantkayen samt Capt. Lars Bjørns Gjeld vedkommende.
- ⁵ Vestindiske Lokalarkiver, Reg. på St. Croix, Skibs- og fartøjsadkomstprotokoller for Gouvernementet på St. Croix. 1815-26, pp. 18, 19, 269. - 1826-50, pp. 20, 22, 195 ff.
- ⁶ C.L. Irmingers dagbøger, juni 1826, Marinens Bibl.
- ⁷ Admiralitetet, indkomne sager 491/1825.
- ⁸ Skibsregistret, fartøjsfortegnelse 1881-, XI, p. 277.
- ⁹ Vestindiske lokalarkiver, gouvernementets kopibøger med betjente og andre, 925/993, 27.5. 1882.
- ¹⁰ Vestindiske lokalarkiver, St. Thomas gouvernementet, diverse uordnede sager: Sag angående »Vigilant«s forsyning med hjælpeskrue. Bilag til Koloniernes Centralstyrelses skrivelse af 30. aug. 1884, nr. 226 til Gouvernementet.
- ¹¹ Vestindiske lokalarkiver, gouvernementets kopibøger med betjente og andre 1872/2021, 19.9. 1884.

THE SCHOONER »VIGILANT«: MYTH AND DOCUMENTATION

Summary

One of the most famous ships in the history of the Danish West Indies was the schooner »Vigilant«. It has been described as a naval schooner, pirate, privateer and slaver before about the middle of the nineteenth century it was put into service as the government mail packet between St. Croix and St. Thomas. West Indian newspapers between the seventies and the nineties contain long articles on the schooner's mysterious past. However one thing was certain: the great age of the vessel, even though it was impossible to give a definite date for its origin. As the ship's papers were lost in a wreck in 1876, even though the vessel was later raised, it was not possible to verify its age from these documents.

Nevertheless in spite of lack of documentary evidence the owner of the ship in 1901, P. Pentheny, could assert that the »Vigilant« as the naval schooner »Den Aarvaagne« (the Danish word for vigilant), had taken part in the affair at Fugleklippen, where two English naval frigates had attacked the Danish naval brig »Lougen« on the 3rd March 1801. On the 3rd March 1901, therefore, Pentheny celebrated the centenary of the »Vigilant« and since then historians have accepted this as a fact.

Records however, show that »Den Aarvaagne«, which indeed was present at the affair at Fugleklippen, was not built in America but in Ireland, whereas photographs of the

»Vigilant« plainly show it to have been one of the famous Baltimore clippers. In addition there is documentary evidence that »Den Aarvaagne« carried twelve cannon and must therefore have been of about 150 GRT. The »Vigilant« was circa 45 GRT. These facts prove that the two ships were not one and the same.

So how old was the »Vigilant«? A register of shipping deeds from St. Croix reveals that in 1824 a schooner called the »Nonsuch« was sold by a Mr. Battandier to a firm which later sold it to a Mr. Beyerholm. He gave the vessel a new name, the »Vigilant«, before he sold it to Captain Axel Peter Dahl, who sailed with it for many years. In 1848 the »Vigilant« was bought by a merchant, Georg Behagen. The next time it changed hands was in 1873 when it was purchased by Captain P. Pentheny. It was owned by his widow as late as 1917.

So the »Vigilant« first appeared at St. Croix in 1824, under the name of the »Nonsuch«. The schooner's previous existence is obscure as the owner, Battandier, held no registered deed to the vessel. The »Vigilant« may, then, well have been smuggler, privateer or pirate before 1824 - but certainly not the naval schooner, »Den Aarvaagne«.